

Тръгва дѣдо, у дома се връща и на баба чудото разказва:

— Днеска хванахъ рибка въвъ морето, златна рибка за чудо и приказъ. Съ гласъ човѣшки тя ми се помоли, да я пусна въ море да си иде — откупъ дава каквото поискамъ. Убояхъ се откупъ да поискамъ и я пуснахъ поживо, поздраво.

Виква баба и дѣдото хока:

— Глупавъ глупчо, главо изкуфѣла! Да те моли, а ти да не вземешъ! Да бѣ искалъ новичко корито — нашето е пукнато, пробито!

Тръгва дѣдо, край море отива. Морето се леко разиграло. Вика дѣдо, златна рибка иде. Одалече рибка дѣда пита:

— Що желаетъ и какво ти трѣбва?

Поздравилъ я дѣдо и отвърналъ:

— Съжали ме, рибке господарке! Нахока ме мойта стара баба — трѣбвало ѝ новичко корито, че нашето счупено, пробито.

Златна рибка тихомъ отговаря:

— Иди сбогомъ, не грижи се, дѣдо — ще имате новичко корито.

Пакъ при баба дѣдото се връща, а край нея новичко корито.

Отъ сърдита по-сърдита ба-

ба, на старчето мира пакъ не дава:

— Глупчо глупавъ, глава изкуфѣла! Не знаешъ ли друго да поискашъ! Какво струва дървено корито? Иди, глупчо, при златната рибка, поклони се, кжща ѝ поискай!

Тръгва дѣдо, край море отива. Морето се мжтно помжтило. Вика дѣдо, златна рибка иде. Одалече рибка дѣда пита:

— Що желаетъ и какво ти трѣбва?

Поклонилъ се дѣдо и отвърналъ:

— Съжали ме, рибке господарке! Отъ сърдита по-сърдита баба, кара ми се, мира ми не дава — не ще сега новото корито, кжща иска проклетата баба.

Златна рибка тихомъ отговаря:

— Иди, сбогомъ, не грижи се, дѣдо! То ще бжде — ще имате кжща.

Пакъ при баба дѣдото се връща. Отъ колибка диря не остало. Вмѣсто нея — кжщица красива, съсъ варосанъ коминъ отъ кирпичи, а вратитѣ отъ джбови дъски. На прозора бабата седнала, отъ сърдито по-сърдито хока:

— Глупавъ глупчо, главо изкуфѣла! Кжща ли се сѣти да поискашъ! Иди кажи на злат-